

ативного пошуку, має навички дослідно-експериментальної діяльності, вивчення й узагальнення перспективного досвіду, професійного портфоліо, високий рівень професійної й особистісної культури, уміє впроваджувати сучасні методики в освітню практику закладу позашкільної освіти.

Найефективнішою формою роботи з методистами позашкільних навчальних закладів для підвищення їхньої професійної майстерності у системі післядипломної педагогічної освіти є особистісно-орієнтований підхід, який передбачає розкриття можливостей, здійснення особистісно-знаючих самовизначень, самореалізації, самоствердження. Метою особистісно-орієнтованого підходу в системі післядипломної педагогічної освіти є створення умов для повноцінного виявлення і розвитку особистісних функцій методиста, педагога: розвиток самосвідомості (прагнення до самопізнання, саморозуміння); мотивація (обґрунтування діяльності); критичне мислення (щодо до зовнішніх норм); рефлексія і емпатія (визначення образу «Я», саморозуміння); ціннісні орієнтації.

Особистісно-орієнтований підхід у системі післядипломної педагогічної освіти полягає в організації роботи з методистами позашкільних навчальних закладів на наступних засадах: зосередження на потребі методиста; створення умов для реалізації творчості (у тому числі при написанні випускної роботи); створення умов для співпраці та співтворчості (передусім на дистанційному етапі навчання); створення ситуації вибору і відповідальності (вільний вибір теми/ теми при написанні випускних робіт, вибір спецкурсів і т.д.); створення умов для досягнення кожним методистом рівня успішності, розвитку; створення умов для розкриття унікальності методиста (самопрезентація на конференції з обміну досвідом роботи); створення умов для самоосвіти, саморозвитку.

Важливим аспектом в особистісно-орієнтованому післядипломному навчанні має мотивація освітньої діяльності, адже ефективність навчання залежить від ступеня зацікавленості методиста. Стійку мотивацію до навчання на курсах підвищення кваліфікації визначає постійна потреба в самовдосконаленні. Особистісно-орієнтоване післядипломне навчання продукує психологічну свободу методиста – можливість розраховувати свої сили і можливості, розвивати власні творчі ресурси.

З іншого боку, оскільки методист позашкільного навчального закладу має освіту, досвід роботи в позашкільному навчальному закладі, – потрібно застосовувати андрагогічний підхід. Його специфіка полягає в спрямуванні на задоволення освітніх потреб, ґрунтується на потребах конкретної особистості, сприяє розвитку творчого потенціалу особистості.

Особистісно-орієнтоване післядипломне навчання методистів позашкільних навчальних закладів реалізується через низку сучасних форм і методів навчання в системі післядипломної педагогічної освіти – спецкурси, тренінги, коучингові технології, воркшопи, тематичні дискусії і т.д.

Ефективність особистісно-орієнтованої післядипломної освіти значною мірою залежить від правильно вибудованого її змісту, до якого висувають такі вимоги: навчальний матеріал повинен забезпечувати виявлення змісту суб'єктивного досвіду слухача, виклад знань викладачем-андрагогом повинен бути спрямований не лише на розширення їх обсягу, структурування, інтегру-

вання, узагальнення, а й на постійне перетворення набутого суб'єктивного досвіду кожного слухача; у процесі навчання необхідне постійне узгодження досвіду слухачів із науковим змістом здобутих знань; стимулювання слухача до самоосвіти, саморозвитку, самовираження; конструювання і організація навчального матеріалу у такий спосіб, щоб слухач сам обрав зміст, вид і форму при виконанні завдань (такий спосіб можливо реалізувати на дистанційному етапі навчання).

Отже, особистісно-орієнтоване післядипломне навчання методистів позашкільних навчальних закладів – це розгалужена система роботи професійного вдосконалення, яка потребує системності, наполегливості і творчості. Фундаментом якісної роботи методиста позашкільного навчального закладу є атмосфера комфорту, безпеки, пошуку, створення власного досвіду, реалізація особистісного потенціалу.

Література:

1. Ковальчук В.І. Технологія навчання дорослих на основі особистісно орієнтованого підходу : тренінг / В. І. Ковальчук. – К. : Шк.світ, 2009. – 136 с.
2. Личностно-ориентированный поход в работе педагога : разработка и использование / Под ред. Е. Т. Степанова. – М. : ТЦ Сфера, 2003. – 128 с.
3. Софій Н. З. Інноваційні методи навчання та викладання : теоретичне підґрунтя та методика використання. Навчально-методичні матеріали / Н. З. Софій. – Київ, 2008. – 60 с.
4. Технології навчання дорослих / Упорядн. : О. Главник, Г. Бевз. – К. : Главник, 2006. – 128 с.

THROUGH HISTORY REGULATORY STRATEGY FOR IMPROVING STUDENTS' LINGUISTIC COMPETENCE

Lichman L. Yu.

PhD (Education),

Head of the Department of Foreign Languages,

Shupyk National Medical Academy of Postgraduate Education

Kyiv, Ukraine

The historical development crisis problem takes pride of place in the cultures and mental traditions of different countries and nations. At the end of the past century – the beginning of the current one, in the era of total immigration and, consequently, civilizational shifts, the meta-historical context became a decisive ideological trend. There emerged a life-wide crisis of competence. Recognizing the end of history, understanding the laws of critical tendencies occurrence led to the search for new technologies to overcome difficulties and to survive in the existing society. The competency-based approach in pedagogics, and in particular, in linguistics, was adopted as a cutting edge educational paradigm aimed at optimizing «man / citizen / person –

society» communication. Therefore, in the field of language training – first in the countries of Western Europe, and then in the ones of Eastern Europe – there have been intensively developed scientific, methodological and methodical traditions of building a linguistic / foreign linguistic competence. Innovative mechanisms and tools, eliminating interference and difficulties in ethnic, religious, ideological and other transmissions, wherein there are frequently formed social / interpersonal trouble zones, are assumed to be obtained in the process of improving foreign linguistic competence.

Meanwhile, the development of Ukrainian higher foreign language education neither squares with the reality of a multicultural community, nor responds to the most serious challenges of our time. Therefore, one of the biggest challenges of the national language education improvement, and its adjustment to the historical circumstances and events involves identifying, articulating and implementing technologies and tools for the moderation of academic activity; the remarkable transformation of a historical paradigm is a signal to regulate the complex of scientific methodological and organizational pedagogical resources. This is far from rewriting and republishing training materials or preparing new curricula at the slightest social and historical changes. However, adjusting teacher's working papers, as well as changing the methods of teaching languages, are highly desirable. For example, any large-scale migration stream results in significant demographic, cultural, religious and other social structural shifts. Such changes require cardinal and continuous transformation of the teaching languages theory and practice: the contents of educational material, methodological support, organizational and educational context should be relevant to the current reality. At that, there is a historical perspective, wherein, as S. Huntington, prominent theorist of civilizational foundations of the society, puts it, the traditional values of Occidental culture (human rights, liberalism, freedom, constitutionalism, and others) will be gradually turned off and replaced by the other, fundamentalist, values of other great traditions, that fatally leads to the conflict between the West and the rest of the world [1, pp. 50 – 66].

Within this framework, the continuous improvement and adjustment of the educational and methodical process are aimed at, to begin with, increasing the higher school students' ethno-cultural bilingual tolerance, decreasing the level of inter-religious conflicts through the regular incorporation and implementation of innovative solutions into the academic activity.

Implementing the goal requires the effective introduction of creative scientific and pedagogical resources. Some of them are found at the intersection of cognitive linguistics, genetics and psychology. In particular, the point at issue is about a method of improving bilingual competence against the background of the theory of frame, the ideas about innate abilities and the concept of personality authenticity. Determining the frames of a student's authenticity provides insight into the individual cognitive map that makes it possible to definitively design and efficiently perform a person-centered educational work.

References:

1. Huntington S. *The Clash of Civilizations and the Remaking of World Order* / S. Huntington. New York, NY: Simon & Schuster, 1997. – 367p.

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ЗМІСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Чепіль М. М.

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка
м. Дрогобич, Львівська область, Україна*

Сучасний стан розвитку українського суспільства формує нові пріоритети у підготовці майбутніх педагогів до практичної діяльності, визначає зміст і напрям навчання, нові погляди на процес навчання – учіння і нові завдання та компетенції педагога. Підготовка майбутнього педагога до професійної діяльності передбачає ознайомлення з традиційними і новими технологіями навчання і виховання, оволодіння методологією розробки змісту освіти, творчого використання ефективних засобів, форм, методів навчання й виховання учнів, а також вивчення та використання передового педагогічного досвіду.

Одним з провідних завдань педагогічних університетів в умовах трансформації суспільного устрою є створення такого освітньо-розвивального середовища, у результаті взаємодії з яким у майбутнього педагога формується готовність до роботи на основі знання сучасних педагогічних технологій, розуміння ним своєї індивідуальної сутності, на основі якої виробляється особистісна педагогічна концепція.

На зламі століть дослідження технологічного підходу в Україні вивчають та обгрунтовують І. Дичківська, Н. Дудник, І. Підласий, О. Пометун, С. Сисоєва, М. Чепіль та ін. Українські науковці запропонували найрізноманітніші освітні технології для використання у загальноосвітніх закладах, окреслили шляхи змісту підготовки майбутніх педагогів до їхнього використання, визначили змістове наповнення педагогічних дисциплін.

У широкому значенні технологічний підхід вказує на перспективи оновлення форм, методів, прийомів організації навчально-виховного процесу відповідно до моделей особистості студента. Важливим є *моральний аспект* технологізації освіти. Йдеться про «педагогічну чистоту» (О. Пехота), моральну безпеку, духовну екологічність. Важливо, щоб в основу кожної з них було покладено принципи гуманістичного світогляду, що передбачають формування таких якостей, як: усвідомлення єдності природи і людини, відмова від автаріаного стилю мислення і взаємодія педагога та учня, терпимість, схильність до компромісу, шанобливе ставлення до думки іншого, інших культур, моральних і духовних цінностей тощо.